

creadă că a nimerit într-o țară a imbecililor care au pierdut orice contact cu realitatea.

De obicei, nu luăm această perspectivă în considerație, pentru că trăim în această societate și o luăm de bună. Câțiva analiști ai vieții contemporane au numit tineretul de azi cu sintagma de "generația eu", iar vremurile noastre epoca narcisismului, caracterizate printr-o slujire și fascinație a sinelui care împiedică o dezvoltare normală a ființei umane. Alții vorbesc de universul de plastic sau de lumea fanteziei în care mulți oameni trăiesc acum, neputând să înfrunte sau să înțeleagă realitatea lumii înconjurătoare sau a propriilor probleme.

Când "generația eu" se îndreaptă spre religie - ceea ce se întâmplă frecvent în ultimele decenii - este de obicei spre forma de plastic sau fantastică a ei: o religie dezvoltată prin sine (unde sinele rămâne obiect de adorare) de brainwashing sau mind-control, de guru zeificați, de căutare a OZN-urilor și a ființelor extraterestre, de stări spirituale anormale.

Nu vom aprofunda aceste manifestări, care probabil vă sunt destul de familiare, ci doar vom discuta puțin mai târziu despre cum acestea influențează viața duhovnicească a creștinului ortodox din zilele noastre.

Este important pentru noi a înțelege, în încercarea noastră de a trăi o viață creștină azi, că lumea care s-a format în vremurile noastre răsfățate face presiuni asupra sufletului, fie în viața religioasă, fie în cea seculară, presiuni care sunt de natură totalitară. Aceasta se sesizează ușor la cultele care dezvoltă dependența psihică - care s-au bucurat de atâta publicitate în ultimii ani - și care cer supunere totală față de un auto-proclamat om sfânt, dar la fel de evident este și în viața seculară, unde omul nu se confruntă doar cu câte o ispită ici colo, ci cu o stare întregă de ispitire care îl atacă, fie prin muzica de fond din piețe sau de la locul de muncă sau în mijloacele de transport, fie prin indicatoarele publice și reclamele vizuale ale orașelor, prin muzica modernă adusă chiar și în campinguri montane sau cantonamente, chiar și acasă, unde televizorul ajunge de multe ori să fie stăpânul ascuns al casei, dictând valorile, opțiunile și gusturile moderne.

Dacă ai copii mici știi cât de adevărate sunt aceste lucruri; când au văzut ceva la televizor este foarte greu să lupți împotriva acestei noi opțiuni care este întărită cu autoritate de către

televizor. Mesajul acestei ispite universale care îl atacă pe omul de azi - destul de evident în formele seculare, dar de obicei mai ascuns în formele religioase - este: "trăiește pentru prezent, simte-te bine, relaxează-te, fii comod!" În spatele acestui mesaj se află altul, mult mai sinistru, camuflat, care este dat pe față numai în țările oficial atee, care se află cu un pas înaintea lumii libere din acest punct de vedere.

De fapt ar trebui să înțelegem că ceea ce se întâmplă în lume azi este foarte asemănător de la un loc la altul.

Sf. Serafim Rose (13 august 1934, San Diego - †2 septembrie 1982, Platina) a fost un ieromonah (preot călugăr) ortodox american și este unul din marii mărturisitori și apologeți ai Ortodoxiei. Este un sfânt contemporan ce a viețuit ascetic în Mănăstirea Sfântului Gherman din Platina (foto).

Există mai multe varietăți, dar atacul este același pentru a ne pierde sufletul : să uiți de Dumnezeu și de orice altă viață în afară de cea prezentă; să-ți scoți din viață frica de Dumnezeu și respectul pentru lucrurile sfinte; să-i privești pe cei ce cred în Dumnezeu în modul tradițional ca dușmani pe care trebuie să-i extermini.

Se poate lua ca simbol al vremurilor noastre lipsite de griji, iubitoare de distracții și auto-idolatrie, Disneyland-ul american; dacă-i așa, atunci să nu neglijăm a vedea în spatele acestuia - simbolul mult mai sinistru care ne indică încotro se îndreaptă cu adevărat "generația eu".

(Părintele Serafim Rose, Despre concepția de viață ortodoxă)